

[Mose Hansen.]

For det første er forholdet det, at hver gang der er tale om statsinstitutioners udvidelse og dermed eventuelle udflytning fra hovedstadsområdet, har så godt som alle sympati for tanken om en ændring af placeringen, men resultatet bliver alligevel en placering inden for hovedstadsområdet, fordi, som man siger, det af forskellige grunde ikke kan lade sig gøre at foretage en omplacering.

Dernæst for det andet: hvis vi ser på de opstillinger, som den økonomiske årsoversigt giver for erhvervsudviklingen og befolkningsforskydningen, fremgår det, at der stadig foregår en befolkningsforskydning mod øst og særlig ind til hovedstadsområdet. Der er ingen tvivl om, at denne befolkningsforskydning har visse uheldige følger med hensyn til grundpriser, boligforhold og meget mere inden for hovedstadsområdet og omegn. En betingelse for at ændre denne befolkningsforskydning og de dermed uheldige følger, som jeg lige har omtalt, er, at staten sammen med det private erhvervsliv går aktivt ind for at ændre dette forhold, så vi får en jævnere befolkningsfordeling her i landet.

Såfremt man mener, at statens interesser er sammenfaldende med det, jeg her har fremført angående ændringer i befolkningsfordelingen, er det nødvendigt, at der ændres praksis, når der er tale om udflytning eller ombygning af statsinstitutioner. Så vidt det er mig bekendt, kommer der en betænkning fra et udvalg under statsministeriet angående spørgsmålet om statsinstitutioners udflytning. Hvilke resultater udvalget kommer til, ved jeg ikke, men lad os tænke os, at det går ind for en udflytning, en decentralisering, af visse statsinstitutioner, men ikke siger noget konkret om, hvad det er for statsinstitutioner, der eventuelt tænkes på, ja, så vil vi ikke være nået længere, end vi er i dag. Folketinget vil da, hver gang der skal foretages en ændring med hensyn til statsinstitutioners placering, møde det, som folketsudvalgets medlemmer også har mødt under behandlingen af seruminstitutet, at nu ligger instituttet jo på dette sted, det vil være meget vanskeligt at ændre dette, og skal der endelig foretages flytning, ja, så er provinsen absolut ikke det rette sted, for der mangler kvalificeret

arbejdskraft, transportfaciliteter med mere, således at en udflytning er helt umulig.

Disse argumenter kan delvis være rigtige, men årsagen er jo den såre enkle, at så længe flertallet i det høje ting bøjer af, hver gang der er tale om en udflytning eller deling, forringer man mulighederne for en fremtidig udflytning af andre institutioner, samtidig med at den største del af fødselsoverskuddet trækkes ind øst for Valby Bakke. Er de pågældende mennesker én gang kommer herind, peger alt på, at provinsen kun er et sted, hvor man kan opholde sig i ferietiden og i weekender, men dermed er det slut med velvilje over for provinsen, skønt provinsen efter min opfattelse har mindst lige så gode menneskelige forhold at byde på som hovedstadsområdet.

Jeg skal ikke forlænge denne debat yderligere, men jeg har ønsket at sige dette om mit partis syn på udflytning, for at offentligheden kan forstå mit partis grund til at undlade at stemme for lovforslaget om seruminstitutets udbygning inde i København. Grunden er altså ikke principiel modstand mod seruminstitutet, men modstand mod, at man stadig væk bibeholder statsinstitutioner her i København.

Indenrigsministeren (Lars P. Jensen): Det ærede medlem hr. Mose Hansen gav udtryk for, at han havde samme opfattelse af lovforslaget og af spørgsmålet om en udflytning, som han havde ved første behandling. Jeg er helt overbevist om, at hvis det ærede medlems parti var udvalgsberettiget — det er ikke min opgave at beklage, at det ikke er det — ville det ærede medlem tage samme standpunkt, som andre ærede medlemmer, der har været med i udvalget, har taget i denne sag.

Til det ærede medlems udtalelse om problemstillingen øst-vest og om udflytningen af statsinstitutioner og erhvervsliv vil jeg gerne sige, at hvis det ærede medlem med opmærksomhed havde læst den seneste tids statistik, ville han have erfaret, at der er sket en væsentlig forskydning af erhvervslivets placering fra øst til vest bl. a. takket være egnsudviklingsloven, som det ærede medlems parti har stemt imod.

Det ærede medlem hr. Morten Lange sagde, at det var sket adskillige gange, at